

Preek:

Gemeente van Jezus Christus, verbonden langs digitale wegen. Toevallige luisteraar,
Dank voor jullie bijdragen aan deze viering. Die bijdragen heb ik op verschillende momenten een plek gegeven. Leuk om je stem te horen.

Als dit voorbij is, dan ...

Niemand heeft gevraagd: Wat bedoel je daar mee? Waar gaat dit over?

Niemand heeft gezegd: Voorbij? Dit gaat niet voorbij!

Hoewel ik wel een mail kreeg met een krantenkop *Ook de rest van het jaar zal corona ons nog kwellen*

Er is ook niemand die geantwoord heeft, als dit voorbij is, dan ben ik dood en begraven of verast.

Nee, we weten waar we het over hebben en ... we hopen dat het liefst zo snel mogelijk voorbij is.

Hoop, dat is iets moois, iets vrolijks ook. In onze taal heeft het werkwoord *hopen* waarschijnlijk verwantschap met *huppelen*.

En ik zie dat we daar ook echt mee bezig zijn, niet zozeer met huppelen, maar wel met hoop delen, hoop geven. En daar mogen we toch vooral mee doorgaan. Hoop geven dat is ook de taak van de kerk. We lazen dat ook in het evangeliegedeelte van vandaag.

Maar laten we nog eens luisteren naar een aantal reacties:

Als dit voorbij is, dan ...

De eerste reactie was van Natasha, *dan mogen we terug naar opa en oma!*

Mooi hè! In deze dagen missen we vooral onze naaste familie en dat klinkt in veel reacties door.

Zoals bij Mickaël: *dan ga ik mijn familie en beste vrienden een dikke knuffel geven*

Plots is dat een heerlijk vooruitzicht.

Als dit voorbij is, dan ...

... ZULLEN WIJ BLIJ ZIJN DAT WIJ AL ONZE KINDEREN EN KLEINKINDEREN TERUG IN DEN LIJVE ZULLEN TERUGZIEN EN ZULLEN WIJ BEIDEN POGEN OM SAMEN

- **MEER TE DENKEN AAN ONZE AFHANKELIJKHEID VAN MOEDER AARDE EN ONZE BROOSHEID,**
- **VEEL BEWUSTER EN BEDACHTZAMER TE LEVEN,**
- **MINDER VAST TE HOUDEN AAN MATERIËLE ZAKEN,**

- MEER TE GENIETEN VAN DE KLEINE DINGEN DIE ONS ELKE DAG GESCHONKEN WORDEN ONDANKS PERIODES VAN ZIEKTE EN TEGENSPOED,
- MEER OP TE KOMEN VOOR DEGENEN DIE HET MINDER GOED HEBBEN,
- NOG MILIEUBEWUSTER TE HANDELEN.

Dat schrijven Luc & Marie-Jeanne

Mooi toch, goede voornemens die ook uitgesproken worden, waar we elkaar dan ook aan kunnen houden.

Er is hoop, hoop voor de mensen.

Hoop en verlangen vormen de kern van het geloof. Het reikt ook over de grenzen van ons eigen bestaan heen, het strekt zich uit naar een andere werkelijkheid.

Juist in de kerk mag die hoop en dat verlangen een plaats hebben, ook als tegenwicht tegen al het zakelijk en berekenbaar waarneembare.

Als dit voorbij is, ... *dat zal een droom zijn. We zullen zingen, lachen, gelukkig zijn...*

Deelt Wilfried met ons, woorden uit een oud pelgrimslied, Psalm 126, *Als God ons thuis brengt*

Als God ons op onze bestemming brengt.

In de Evangeliewoorden van vandaag zegt Jezus tegen Martha:

‘Ik ben de opstanding en het leven. Wie in mij gelooft zal leven, ook wanneer hij sterft,²⁶ en ieder die leeft en in mij gelooft zal nooit sterven. Geloof je dat?’

Dat zijn grote woorden, woorden die te groot voor ons zijn.

Als je er zakelijk naar kijkt, dan is het onzin, nonsens.

Als je ze leest zoals je een mooi geschreven boek leest, dan zou je kunnen denken, wow, *schoon gezegd*.

‘Ik ben de Opstanding en het Leven; wie in Mij gelooft, zal leven, ook al was hij gestorven,²⁶ en ieder die leeft en in Mij gelooft, zal niet sterven in eeuwigheid.’

Ja, mooi gezegd, maar wat moet je er mee in tijden dat een virus rondwaart, waardoor alles op z'n kop gaat en we bang zijn.

Jezus begint met de woorden *Ik ben*, woorden die aan de Godsnaam, *Ik ben, die ik ben*, doen denken. Hij verbindt zichzelf met God en Hij wil ons aan hem en zo dus aan God zelf verbinden. Een verbinding die niet vanzelf spreekt.

Maar wij geloven dat die verbinding er wel is. En we zien dat die verbinding tussen God en mensen onder het stof geraakt is. We zijn meer en meer gaan geloven dat we er alleen voor staan en zo lijkt het ook. We hebben ons God voorgesteld als iets of iemand ver weg, verheven boven alles en iedereen, als iemand die alles voor ons zou kunnen regelen, maar het nalaat. We zijn in 'm teleurgesteld.

Maar, zegt Jezus terwijl Hij voor Martha staat, ‘geloof je in mij?’

En wat zegt ze dan?

‘Ik geloof dat u de Messias bent, de Zoon van God die naar de wereld zou komen.’

Ik geloof, zegt Martha, ik ben ervan overtuigd dat u de Heilbrenger bent, Zoon van God. Nauwer verbonden met God kan het niet.

Martha gelooft dat.

Fijn voor Martha, als zij daar blij van wordt is dat leuk voor haar.

Het zou zonde zijn als we zo reageren. Want die goede woorden van Johannes die gaan al eeuwen mee en als ik ze goed versta, bedoelen ze ons heil en hoop te brengen. Hoop waar we niet alleen vandaag wat aan hebben, maar ook *als dit voorbij is*.

Jezus leert ons in zijn uitleg van de Schriften, dat God niet gevangen zit in een boek of een theorie, maar dat Hij mens geworden is. God is dichterbij dan wij denken, zijn Geest is in ons en wij, wij mogen geloven kinderen van God te zijn. God is niet iets of iemand ver weg, Hij is nabij, je ziet iets van de Heer in de ogen van een medemens, je hoort hem in de adem van zijn of haar stem. Ik ben het leven zegt Jezus. En dat leven is oneindig, het staat steeds weer op, de dood heeft er geen vat op. De bron van leven, droogt nooit op.

Is dat hoopvol?

Als je te veel, let op *te veel*, vast zit aan je eigen lijf en leven, dan misschien niet. Maar als je accepteert dat dat lijf en dat leven tijdelijk is, als je het bewust aanvaardt als een breekbaar geschenk, voor vandaag en morgen en God weet hoe lang. Dan is elke dag een cadeau. Dan kan ook elke ontmoeting met een ander, als een Godservaring beleefd worden.

Maar ook, dan zullen we onze verantwoordelijkheid voor ieder Ander, voor iedere Andere, ongeacht of die familie of volksgenoot is, uiterst serieus nemen.

Ja, we zijn kwetsbare wezens, voor elk van ons tikt eens de laatste minuut. Maar in leven en sterven zijn we met elkaar verbonden, samen verbonden in God.

...

En Dina schrijft, als dit voorbij is, dan ...

... zal ik met een beetje heimwee terugkijken naar de tijd waar we met zijn allen verplicht waren thuis te blijven door het Coronavirus. Het was een zalige tijd, geen rush, geen stress, gezellig thuis met elkaar, tijd nemen om te praten, genieten van het zonnetje, tijd nemen om te kijken naar het ontluiken van de bloemen, de bloesems, luisteren naar het getjilp van de vogels, genieten van de rust overal Ik zou zo graag deze levenswijze aanhouden als alles voorbij is en hoop dat dit mogelijk zal zijn!

Amen